

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 20.04.2021 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Jana Hostaše a přísedících JUDr. Aleny Koutné a Ing. Jana Štolby

takto:

Obžalovaný

■■■■■ narozený ■■■■■ v ■■■■■ trvale bytem ■■■■■ ■■■■■

je vinen, že

dne 23. 9. 2020 v době od 8.30 do 8.55 hod. v blízkosti ■■■■■ ■■■■■ na místní komunikaci mezi ■■■■■ a částí ■■■■■ ■■■■■ nejprve oslovil nezletilou ■■■■■ ■■■■■ nar. ■■■■■ ■■■■■ a požádal ji o sdělení kolik je hodin, poté, co mu odpověděla a odcházela od něj pryč, ji obžalovaný dostihl s tím, zda chce vidět jeho penis, což odmítla a znovu od něj odcházela a současně telefonovala na policii, že ji obtěžuje nějaký muž, aby ji vzápětí obžalovaný dostihl na odbočce na ■■■■■ ■■■■■ začal říkat, že se nemá čeho bát, že je mu 31 let a má dvě děti, kdy na toto mu nezletilá sdělila, že jí je 14 let, přesto ji obžalovaný uchopil za batoh, který měla na zádech a přitáhl si ji k sobě, položil jí jednu ruku na rameno a současně si druhou rukou rozepnul kalhoty, poté ji chytil za levou ruku v zápěstí a silou položil na svůj penis a donutil ji tak proti její vůli, aby mu začala třít penis tím způsobem, že držel její ruku na svém penisu a takto si třel svůj pohlavní úd až do výronu semene, poté ji pustil a dal 400 Kč s tím, že to nemá nikomu říkat, že to bude jejich tajemství,

tedy

jiného násilím donutil k pohlavnímu styku provedenému způsobem srovnatelným se souloží a čin spáchal na dítěti mladším patnácti let,

Shodu s prvopisem potvrzuje Nikola Všeticková

čímž spáchal

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 185 odst. 3 za použití § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku k **trestu odnětí svobody v trvání 3 (tří) let.**

Podle § 81 odst. 1, § 82 odst. 1 a § 84 trestního zákoníku se mu výkon tohoto **trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání 5 (pěti) let** za současného **vyslovení dohledu**, který bude vykonáván v rozsahu stanovením trestním zákoníkem.

Odůvodnění:

1. Dne 23.3.2021 podal státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Plzni obžalobu na obviněného ██████████ pro skutek popsany ve výroku tohoto rozsudku, v němž spatřoval zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.
2. Obžalovaný na počátku hlavního líčení prohlásil svoji vinu skutkem popsáným v podané obžalobě, souhlasil s popisem skutku i s jeho právní kvalifikací. Ve shodě se státním zástupcem rovněž označil všechny skutečnosti rozhodné pro posouzení viny za nesporné. Vzhledem ke skutečnosti, že prohlášení viny obžalovaného je v souladu se zjištěným skutkovým stavem a nebylo v přípravném řízení porušeno právo jmenovaného na obhajobu, rozhodl soud o přijetí tohoto prohlášení viny. Dokazování tak nebylo prováděno k prokázání viny, bylo prováděno jen k osobě obžalovaného za účelem rozhodování o druhu a výši trestu.
3. Jednání obžalovaného bylo právně posouzeno ve shodě s podanou obžalobou jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Vzhledem k přijetí prohlášení viny obžalovaného není potřeba blíže použitou právní kvalifikaci objasňovat, postačí doplnění, že skutku se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, neboť chtěl svým jednáním porušit zájem chráněný trestním zákonem.
4. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že žije v družském poměru se svojí partnerkou, nemá žádnou vyživovací povinnost. Bydlí v nájemním bytě. Je zaměstnán již asi 7 let ve společnosti ██████████, s.r.o., jeho čistý příjem činí cca 28 000 Kč. Ze zaměstnání je hodnocen průměrně (viz čl. 214). Má bankovní půjčku ve výši cca ██████████ Kč, kterou řádně splácí, žádné exekuce nemá. Stará se současně o své rodiče, kteří jsou vyššího věku, často je navštěvuje, pomáhá jim v domácnosti. Dále bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl v minulosti nikdy soudně trestán, nebyl prověřován ani pro jiný čin než ten, pro který byl nyní postaven před soud. V roce 2019 byl postižen pokutou 500 Kč za dva související přestupky proti občanskému soužití. K tomu obžalovaný uvedl, že se dostal po rozvodovém jednání své stávající družky do fyzického sporu s jejím bývalým manželem, kdy chránil čest své družky. Z odůvodnění uvedeného příkazu bylo zjištěno, že konflikt skutečně následoval po rozvodovém jednání.
5. Trestní zákoník za zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku stanoví trest od 5 do 12 let. Podle § 58 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku má-li soud za to, že vzhledem k poměrům pachatele a povaze jím spáchané trestné činnosti lze dosáhnout jeho nápravy i trestem kratšího trvání, může snížit trest odnětí svobody pod dolní hranici trestní sazby též tehdy, pokud odsuzuje pachatele, který prohlásil svoji vinu. Soud dospěl k závěru, že jsou v dané věci dány zákonné důvody pro mimořádné snížení dolní hranice zákonné trestní sazby podle právě citovaného zákonného ustanovení. Obžalovaný prohlásil svoji vinu, je osobou, u které lze předpokládat vzhledem k jeho dosavadní trestní bezúhonnosti, že na něj lze působit

trestem kratšího trvání. Vyjma jednoho přestupkového excessu, k němuž však došlo s největší pravděpodobností při velké zátěži vyvolaným rozvodovým stáním jeho stávající družky, vždy žil řádně, žádné závadové skutečnosti nebyly zjištěny ani při jeho znaleckém zkoumání. Dle závěrů tohoto zkoumání je jeho resocializace hodnocena jako dobře možná, prognóza je hodnocena příznivě. Je pravdou, že obžalovaný se dopustil zvláště závažného zločinu, dopustil se jej na osobě mladší 18 let. Poškozené bylo v době činu cca 14,5 roku. Z osobního pozorování poškozené při výpovědi zaznamenávané videokamerou nebylo zjištěno, že by na její psychice jednání obžalovaného zanechalo trvale nepříznivé následky, obdobně pak nic takového nebylo zjištěno ani z jejích vlastních slov. Aniž by chtěl soud jakkoli snižovat závažnost a závadovost jednání obžalovaného, musí současně konstatovat, že způsob znásilnění může být velmi široký. V daném případě se jednalo o jednu z nejméně invazivních forem znásilnění, jednalo se „pouze“ o zneužití ruky poškozené.

6. Při vlastním rozhodování o druhu a výši trestu obžalovanému polehčuje, že se k trestnému činu doznal (§ 41 písm. l) tr.z.) a že svého činu upřímně litoval (§ 41 písm. o) tr.z.), o čemž svědčí jeho postoj při hlavním líčení i při výpovědi, kdy nebyl schopen potlačit citové rozrušení, nikoli nad sebou samým, ale podle přesvědčení soud nad tím, co spáchal. Protože k přestupkovému postihu obžalovaného přistoupil soud tak, jak je uvedeno v předchozím odstavci, přiznal obžalovanému i polehčující okolnost ve formě vedení řádného života (§ 41 písm. p) tr.z.). Přitěžující okolnost soud neshledal. Státní zástupce v podané obžalobě uváděl, že obžalovanému přitěžuje spáchání činu ke škodě dítěte. To je však již součástí skutkové podstaty zločinu, kterým byl obžalovaný uznán vinným, proto mu nemůže tato okolnost přitěžovat, neboť by jedna okolnost byla přičítána k tíži dvakrát, což je nepřípustné. Pakliže soud hodnotil osobu obžalovaného, povahu zločinu, jehož se dopustil, polehčující okolnosti, jakož i možnost nápravy obžalovaného, která je znalkyní hodnocena kladně, a v neposlední řadě i jeho vlastní postoj k trestnímu stíhání, dospěl k závěru, že ač se obžalovaný dopustil vysoce společensky škodlivého jednání, je možné na něj působit ještě výchovným podmíněným trestem odnětí svobody uloženým ovšem v nejprísnější možné výměře, kterou trestní zákoník umožňuje. Z právě uvedených důvodů byl obžalovanému uložen trest odnětí svobody v trvání 3 roků, jehož výkon mu byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání pěti let, tedy na nejdelší možnou zkušební dobu za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným, aby bylo možno průběžně kontrolovat budoucí chování a jednání obžalovaného. Bude jen na něm, aby během této zkušební doby prokázal, že se napravil a že se jednalo o mimořádné vybočení z dosavadního řádného způsobu života.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzvolněn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20.04.2021

Mgr. Jan Hostaš, v. r.

předseda senátu